காஞ்சி

ஆசிரியர்: சி. என். அண்ணாதுரை

மலர். 1. இதழ். 47.

5.7.1965.

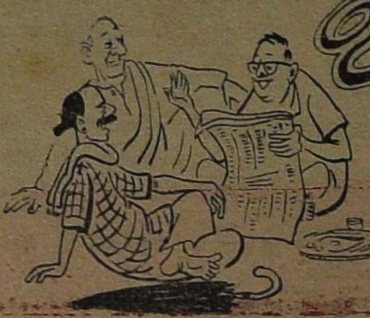

ஊரார் உரையாடல்

நம்ம சர்க்கார்

காங்கிரஸ் தலைவர்:- மந்திரி வருகிருர் மரகதம் நம்ம ஊருக்கு...மாதர் சங்கம் திறக்க...

மனைவி:- மாதர் சங்கமா? அது எங் கேங்க இருக்கு...

கா. த:- அசடுடி நீ! மாதர் சங்கம் எங்கே இருக்குதுன்னு கேட்கறே ...நான் காட்ற இடத்திலே...

ம:- விளங்கற மாதிரியாச் சொன் னுத்தானே......

கா. த:- உனக்கு எதுதான் விளங் கிச்சி, இது விளங்க. நான் காங் கிரசிலே சேரும்போதுகூட, நமக்கு எதுக்குங்க அந்தக் கட்சி ......ஜெயில்லே போட்டுட்டா என்ன செய்யறதுன்னு கேட் டவதானே நீ...

ம:- நீங்கதான் சொன்னிங்க முன்னே...என் தங்கச்சி மவன் காந்தி கட்சியிலே சேர்ந்தபோது ......

க. த:- அப்பச் சென்னேன் ...அந் தக் காங்கிரஸ் ஜெயிலுக்கு அனுப்பற காங்கிரஸ் ... இப்ப என்னை எங்கே அனுப்பப் போ குது தெரியுமா ... நான் கிடக் கட்டும், உன்னை எங்கே அனுப் பப் போகுது தெரியுமா நம்மக் காங்கிரஸ்.

ம:- ஒண்ணுமேலே ஒண்ணு விடு கதைபோலப் பேசின......

கா. த,- விடுகதை இல்லாடி விவரம் கெட்டவளே......மாதர் சங்கம் நம்ம விட்டிலேதான் ஆரம்பமா குது...நீதான் தலைவி......ஏண்டி முழிக்கறே......

ம:- நானு...தலைவியா...எதுக்கு?... எனக்கு என்ன தெரியும்...

கா. த:- ஒரு இழவும் தெரியவாணும் ஒண்ணே ஒண்ணு மட்டும் தெரிஞ் சாப் போதும். நீ என்னேட சம் சாரம்...அது தெரியுதா...

ம:- இத்தனை வருஷத்துக்கு அப்பு றம்கூட அதிலே சந்தேகம் வருமா, எப்படிப்பட்ட முட்டா ளுக்கும்......

கா. த:- நான் மண்டலத்துக்குத் தலைவன்...நீ மாதர் சங்கத் தலைவி ...எல்லாம் நம்ம மானேஜர் ஏற் பாடுதான்......மந்திரி திறக்கப் போருரு...

ம:- திறந்து என்ன செய்யச் சொல் லுவாரு.

கா. த:- மாதர்கள் காங்கிரசுக் காகப் பாடுபடணும்னு பேசுவாரு ......

ம:- நான் என்ன சொல்லணும்...

கா. த:- ஒரு தடவைக்குப் பத்து தடவை படிச்சி வைச்சுக்க...... இதைப் படி போதும்......

ம:- என்ன எழுதி இருக்குது இதிலே...

கா. த:- படிக்கிறேன் கேளு...... மாதர்கள்தான் தேசத்தின் உயிர் ...நம்ம நாட்டுக்கே பாரத மாதான்னுதான் பேரு...

ம:- பூமாதேவி — ஆகாசவாணி ... எல்லாம் பொண்கள்தானே...

கா. த:- அடிச்சக்கேன்னும்! தலை வின்னு சொன்ன உடனே தன் னலே வருது புத்தி தீட்சணியம் ...கேள் மேலே......காங்கிரசுக்கு மாதர்கள் தொண்டு செய்யணும் ...செய்கிருேம்......ஆனு மாதர்க ளைக் காங்கிரஸ் மதிக்கவேணும் ...மந்திரி சபையிலே பாதிப் பேர் பெண்கள் இருக்கணும்...

ம:- போங்க ... ஒத்துக் கொள்வாங் களா...

கா. த:- பைத்யமே! அந்த அளவு கேட்டா, கொஞ்சமாவது கிடைக் காதா...நான் மூணு இலட்சம் கடன் கேட்டேன் நம்ம சர்க் காரை......ஒண்ணு கிடைச்சு தேல்லோ...!

ம:- உங்களுக்கு யோகம்ங்க...... உங்க ஜாதகத்தைப் பார்த்ததும்.

கா. த:- யாரு? எப்பப்பார்த்தது?

ம:- போங்க! எங்க அப்பாரு பார்த் தாரேல்லோ...என்னை உங் ளுக் குப் பார்த்தபோது......

கா.த:- அடடேய்! பழையகதை கவ னத்துக்கு வருதா...அடெ அடே! இந்த வயசிலே இது என்னவெட் கம் இப்படி வெட்கப்பட்டா அமெ ரிக்காவிலே போயி என்ன செய்வே...

ம:- அமெரிக்காவுக்கு நான் போக றதா...

கா. த!- நாமடி, நாம்! மாதர் சங்கம் ஏற்பாடு செய்யும்போதே இந்த ஏற்பாடு. தெரியுதா, அமெரிக்கா விலே இருக்கற மாதர் சங்கத் தைப் பார்வையிட, நீ......நானு மக்காச்சோளம் எப்படிப் பயிர் செய்யருங்கன்னுபார்க்க...கிளம் பப்போருேம்.

ம:- அம்மாந்தூரம் போய்வர, ஏகப் பட்ட பணம் செலவாகும்ங்களே ......

கா. த:- ஆகட்டுமே...நமக்கு இல் லாத பணமா...

ம:- போங்க...நம்ம வூட்டுப் பணத் தைச் செலவழிச்சிகிட்டு அங்கே போகணுமா...எதுக்காக...

(4-ம் பக்கம் பார்க்க)

காஞ்சி

மலர் 1 4—7—65 இதழ் 47

மூடிவிட்டுத் திறக்கட்டும்!

கேரளத்திலே கள்ளுக்கடைகளைத் திறக்கப்போகிருர்கள் — அறிவிப்பு வந்துவிட்டது. திறப்பு விழாவாற்ற எந்த மந்திரி வரப்போகிருர் என்று தெரியவில்லை!

கேரளத்திலே இப்போது நடைபெறுவது கவர்னர் ஆட்சி; கவர்னர் ஒரு மாஜி மந்திரி, காங்கிரஸ்காரர். அவரே திறப்பு விழா செய்யக்கூடும்!!

கேரளத்திலே, காங்கிரசை மக்கள் தோற்கடித்தார்கள்; மக்கள் முகத்திலே கரிபூசிவிட்டது டில்லி ஆட்சி. காங்கிரஸ்காரர் கவர்னராக்கப்பட்டார். மந்திரிகளாக வேண்டியவர்கள் சிறையிலே தள்ளப்பட்டிருக்கிருர்கள்.

கேரளாவில் இந்தக் கொடுமையை — அரசியல் நுண்ணறிவாளர் இதனை ஜனநாயகக் கொலை என்கின்றனர் — துணிந்து செய்த காங்கிரசாட்சி, ஆட்சிப் பொறுப்பை, தானேநேரிடையாக ஆனல் நேர்மையற்ற முறையில் ஏற்றுக்கொண்டு, கள்ளுக் கடைகளை திறக்கிறது.

கள்ளுக் கடைகளை மீண்டும் திறப்பதன்மூலம், வருவாய் பெருகுமாம் — கூசாமல் இதனைக் காரணமாகக் காட்டுகிருர்கள்.

ஆடுவமே! பள்ளுப்பாடுவமே! ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டோம் என்று — என்ற பள்ளுப்பாடி காங்கிரசாட்சி கள்ளுக் கடைகளை மூடிற்று; மதுவிலக்கு சட்டத்தின்படி.

இப்போது, போடுவமே பொங்கும் கள்ளை உள்ளே! பொங்கட்டுமே காங்கிரஸ் பெருமை மிக! — என்று பாடுவார்கள் போலிருக்கிறது காங்கிரசார்.

மதுவிலக்கு, ஒரு சட்டம் மட்டுமல்ல அரசியல் சட்டதிட்டத்திலே இடம் பெற்ற மாண்புமிக்க நெறி; மகாத்மாவின் 'தாரகமந்திரம்!'

மதுவிலக்கு, குடும்பங்களை வாழச்செய்வது; குலமாதர்களின் கண்ணீரைத் துடைப்பது என்று பேசினர் காங்கிரசின் பெருந்தலைவர்கள்.

மதுவிலக்குச் சட்டத்தால் பலர் வேலை இழக்கிருர்களே என்று கூறியபோது, பாபத் தொழிலிலே இருந்து விடுபட்டார்கள், பாக்யசாலிகள் என்று பேசப்பட்டது. அவ்விதமெல்லாம் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சிதான் இப்போதும் அரசோச்சுகிறது; காங்கிரசுக்கு இந்த 'வரம்' தந்தவர் மகாத்மா, அவருடைய திட்டம் மதுவிலக்கு; அதற்கு மரணஓலை எழுதி விட்டார்கள் கேரளத்தில்,

கதர்தான் கட்டிக்கொண்டிருக்கிருர்கள், காந்தி குல்லாய் கூடப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிருர்கள்; ஆனல் துளியும் அச்சம் கூச்சமின்றி கள்ளுக் கடைகளைத் திறக்கிருர்கள்.

நல்ல வேளையாக இந்தக் கொடுமையைக் காந்தியார் காண முடியாது, அவர் மாபாவிகளின் திட்டம் புகுத்தப்படு முன்பு மறைந்துவிட்டார்.

கள்ளுக் கடை திறப்பவர்கள் 'காந்தி ஜெயந்தியும்' கொண்டாடுகிருர்கள்.

காந்தி திட்டத்தைத் தகர்க்கிருர்கள், காந்தியார் படத்தைப் பூஜிக்கிருர்கள்.

பசுவைக் கொன்று அதிலே கிடைத்த பணத்தைக் கொண்டு பஜனைக்கூடம் கட்டுகிருர்கள். யார் கேட்கிருர்கள்? யார் கேட்கமுடியும்? துணிந்து செய்கிருர்கள் துரைத்தனம் நடத்தும் தூயவர்கள்.

கேரளத்தில் கள்ளுக் கடைகளைத் திறக்கிருர்கள்; மற்ற இடங்களிலே மகத்தான திறப்பு விழா ஏற்பாடாகலாம்.

ஒன்று செய்யும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிரும், கடை திறக்கத் துணிந்துவிட்ட காங்கிரசாட்சியினரை. அருள்கூர்ந்து மதுவிலக்குத் திட்டம் தந்த மகாத்மாவின் சிலைகளை, மணி மாடங்களை, படங்களை, மூடிவிட்டு, கள்ளுக் கடைகளைத் திறக்கட்டும்; இந்த அளவுக்காவது கருணை காட்டடுமே காங்கிரசின் கண்ணியர்கள்.

ஐயோ! என்ன கொடுமை இது! மகாத்மாவின் சிலை ஊரூருக்கும் இருக்கிறதே! இனி அந்தச் சிலையைப் பார்க்கும் மக்கள் என்ன எண்ணுவார்கள். இதோ மகாத்மாவின் சிலை! மதுவிலக்குத் திட்டம் தந்தவரின் சிலை! அதோ புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட கள்ளுக் கடை!! என்று பேசவேண்டும்! ஏன் இந்தக்கொடுமை? எப்படி நாடு தாங்கிக்கொள்ளும்! காந்தியாரின் நினைவுக்கே இழைக்கப்படும் இந்த இழிவை! கள்ளுக் கடைகளையா திறக்கத் துணிந்துவிட்டார்கள், காந்தி பெயர் கூறி ஆட்சிப் பீடம் ஏறியவர்கள்!!

இங்கு, காந்தியார் சிலையும் உண்டு, கள்ளுக் கடையும் உண்டு என்று உலகு பேசிக் காரித்துப்புமே!

நாங்கள்தான் மணி மாடத்தில் கொலு விருக்கிருமே; காரித் துப்பினல் அது எமது காலடிகூட வராதே என்று கருதுகின்றனர் போலும், பதவியால் மமதையாளர் ஆகிவிட்டவர்கள். ஆனல், அந்தச் சிலை! கடற்கரை ஓரத்தில்! அங்காடி நடுவில்! பூங்காக்களில்! புதிய புதிய கட்டடங்களில் உள்ள மகாத்மாவின் சிலை! இரத்தக் கண்ணீர் வடித்தபடியன்ருே சிலை இருப்பதாகத் தோற்றமளிக்கும், அந்தத் தூயவரின் வழியைப் பின்பற்றுவோருக்கு?

கள்ளுக் கடைகளை திறக்கும், காந்தியின் பகைவர்களே! காந்தியின் சிலைகளை யாவது மூடிவிடுங்கள்— கள்ளுக் கடை திறக்கு முன்பு!!

2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கா. த:- நம்ம வீட்டுப் பணமா! பைத்யம்! எல்லாம் சர்க்கார் செலவுடி...

ம:- நெஜமாவா...

கா. த:- விளையாட்டா உன்னோட... இரண்டு பேரும் கிளம்பறோம் அமெரிக்காவுக்கு. மாதர் சங்க திறப்பு விழாவிலேயே மந்திரி இதைச் சொல்லப் போறாரு பாரு ......

ம:- காங்கிரசு மகா சக்தி வாய்ந்ததுதானுங்க...

கா. த:- அது புரியாமலா நான் சேர்ந்தேன் அதிலே...

ம:- உங்க அதிர்ஷ்டமே அதிர்ஷ்டம்ங்க ... வெள்ளைக்காரன் இருந்தபோதும் உங்களுக்கு யோகந்தான்.

கா. த:- நான்தானே அப்போ மிராசுதார் சங்கத்துக்குத் தலைவன்...

ம:- இப்ப இல்லிங்களா அந்தத் தலைமை...

கா. த:- இப்ப விவசாயிகள் சங்கத்துக்குத் தலைவன்...

ம:- அப்பொ வார் பண்டுன்னு சேர்த்துக் கொடுத்திங்க இல்லையா...

கா. த:- ஆமாம்...மெடல்கூட வந்துது...இப்பவும்தான் யுத்தநிதி கமிட்டிக்குத் தலைவனா இருக்கறேன்...

ம:- அப்பொகூட ஒரு மந்திரி நம்ம வீட்டுக்கு வந்தாரில்லையா...

கா.த:- மந்திரி மட்டுமா...கவர்னரே வந்தாரு......மரகதம், யாரு சர்க்கார் நடந்தாலும் அது நம்ம சர்க்கார் ஆகிவிடும். தெரியுதா...... அப்ப ராவ்பகதூர் கொடுத்தாங்க ......

ம:- அதைத்தான் விட்டுவிட்டிங்களே......

கா. தா:- விட்டுவிட்டா என்ன! இப்ப பத்மவிபூஷன் பட்டம் வரப் போகுது......

தித்திக்கும் செய்தி!

காஞ்சி

ஆண்டு மலர்-1965

நூலைத் திங்களில் வருகிறது.

சுவையும் பயனும் மிக்க
கட்டுரைகள், கதைகள், கவிதைகள்.
எழுத்தாளர் பலர் தீட்டிடும்
எண்ணற்ற எழுத்தோவியங்கள்.
இவற்றோடு

அண்ணா

அளித்திடும்

★ தழும்புகள்
★ அம்பாள் கடாட்சம்
★ சமதர்மமும் சர்வேஸ்வரனும்
★ மடல்

முதலிய கருத்தோவியங்கள்!

தேவைகுறித்து உடனே தெரிவிக்கவும்.

விலை: ரூ. 1-00

தம்பி

பால் படி எத்தனை?

புதிதாக ஒரு ஊருக்குச் செல்பவர்கள் அல்லது முன்பு கண்ட இடமாக இருந்தாலும் ஆண்டு சிலவற்றுக்குப் பிறகு அதே இடத்திற்கு மறுபடி செல்பவர்கள் ஊரின் வளமபற்றியும், அங்குள்ள வியபபுக்குரிய பொருள் அல்லது நிலைமைபற்றியும் கேட்டறிந்துகொள்ள ஆவல் கொள்வார்கள்; தேவை என்றுகூடச் சொல்லலாம். ஆனால் என்னென்ன விஷயம் குறிதது அறிந்துகொள்ள ஆவல் காட்டுவார்கள் என்பது அவரவாகளின் இயல்பு, நோக்கம், அலுவல் இவற்றைப் பொருததே அமைந்திருக்கும். காவிரி ஆற்றையும் அதன் எழிலையும் காணும் உழவுத் தொழிலில் பற்றும் தொடர்பும கொணடவன், பொன்னி தந்திடும் வளம்பற்றிய விவரததைக் கேட்டறிந்து இன்புறுகிறான்; பயன்பெறுகிறான்; பொறியியல் துறையில் தொடர் புள்ளவன் மேலும் வளமளிக்கததக்க விதமாகக் காவிரியில் வேறு எங்கெங்கு என்னென்ன விதமான அமைப்புகளை ஏற்படுத்தலாம் என்பதுபற்றிய விவரம கேட்டறிந்துகொள்கிறான்; போக்குவரத்துத்துறை வளர்ச்சிக்கான நாட்டம்கொணடவன் படகுகள் மூலம் போக்குவரத்துக் கான ஏற்பாட்டினை எவ்வகையில் மேற்கொள்ளலாம் என்று அறிந்துகொள்ளும் விழைவு கொண்டு அதற்குத் தேவைப்படும் தகவல்களைக் கேட்டறிந்துகொள்ள முற்படுகிறான்; தமிழ்ப் புலவரோ, காவிரி குறித்து உவகை பொங்கிடக் கூறப்பட்டுள்ள கவிதைகளை நினைவிலே கொள் கிறார்; காவிரி பாயும் நாடதனில் தோன்றிய புலவர் பெருமக்களைப்பற்றி எண்ணி எண்ணி மகிழ் கின்றார்; இதுபோது இப்பகுதியில் உள்ள தமிழ்ப் புலவர் எவரெவர் என்று கேட்டறிந்து பெரு மிதம் கொள்கிறார்; மீன்பிடி தொழிலினில் ஈடுபட்டோன் ஆற்றிலே எந்தெநதக் காலத்தில் என் னென்ன வகையான மீன்கள் எநதெந்த அளவு கிடைததிடும் என்பதற்கான தகவல பற்றிய அக்கறை காட்டுகிறான்; பழமையில் மூழ்கிக்கிடப்போர், காவிரி ஆற்றினிலே ஆங்காங்கு காணக் கிடைக்கும் படித்துறைகளின் 'மகததுவம்'பற்றிய தகவலைச் சேகரித்துக்கொளகிறான்; போலீஸ் துறையினா வெள்ளம் பெருக்கெடுத்திடும்போது எந்த அளவு உயிர்ச்சேதம் ஏற்படு கிறது என்பது குறித்தும், தற்கொலை செய்துகொளபவர்கள் காவிரியில எநதெந்தப் பகுதிகளை அதிக அளவில் உபயோகப்படுத்திக்கொள்கிறார்கள் என்பது குறித்தும தகவலைக் கேட்டறிந்து குறித்து வைத்துக்கொள்கிறார்கள்.

இயல்பு, நோக்கம், அலுவல் ஆகியவற்றிலே பல்வேறு வகையினராக உள்ள இவர்கள் அனைவருக்கும், அவர்கள் விரும்பிப் பெற்றிடத்தக்க தகவல்களைத் தந்தபடி, முதது நகையழகி கொத்தவரும கணபார்வை பல தனமீது வீழ்வது கண்டு எள்ளி நகையாடிச் சென்றிடுதல்போல பொனனி ஓட்டம் பெருநடையாய், தனக்கெனறு அமைந்த வழிதன்னில் செனறபடி இருக் கின்றாள், மாந்தரில் எததனை எததனை இயல்பினர் உளர் என்பதுபற்றி எண்ணிச் சிற்சில வேளை தன்னில் 'களுக'கெனச் சிரித்திடுகின்றாள்.

பல்வேறு வகையான இயல்புகொண்டோர் தன்னைக் குறித்துக்கோண்டிடும் கருத்து பற்றிக் கவலையற்று, தன்க்கென்று அமைந்துள்ள இயல்பு கெடாயல் காவிரி இயஙகிவரக் காண கின்றோம்.

எப்பொருளாயினும் அப்பொருளின் மெய்ப்பொருள் கண்டறிதல் வேண்டுமெனக் கூறினார் வளளுவப் பெருந்தகை; எனினும் எல்லாப் பொருளிலும் பயனற்ற பகுதியை மட்டும்

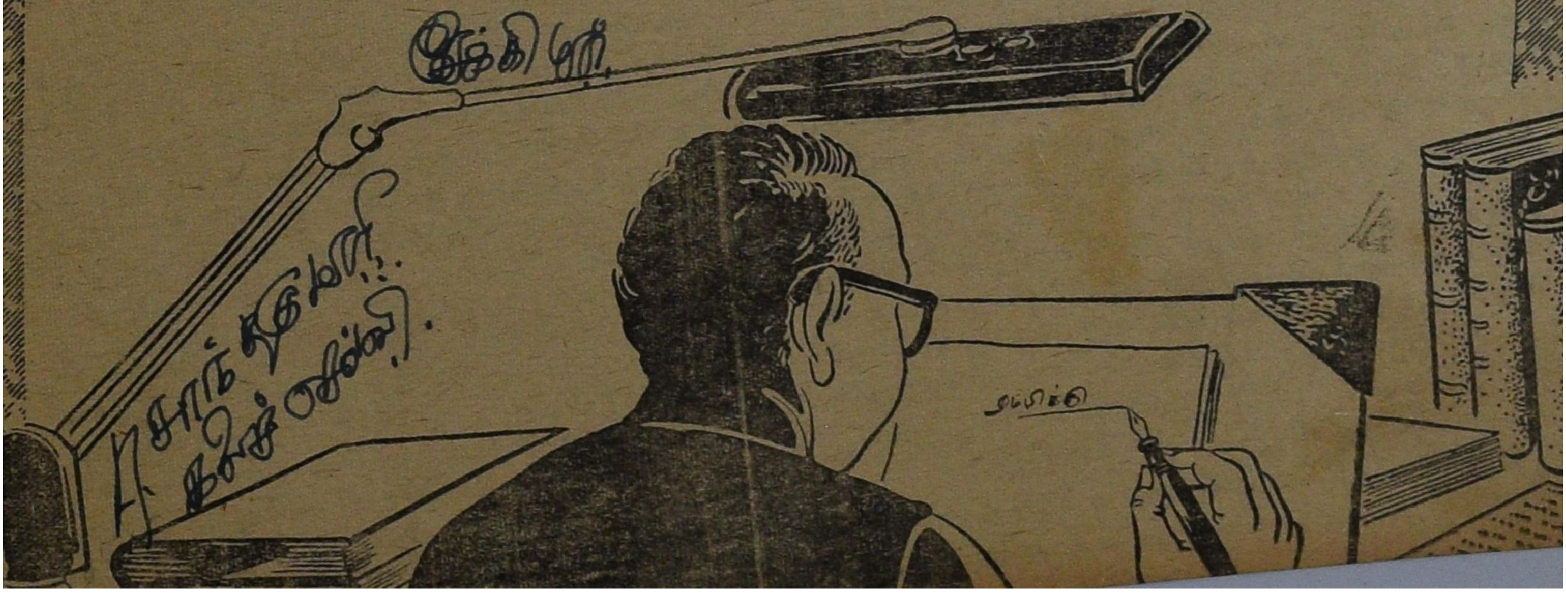

மெத்தக் கஷ்டப்பட்டுத் தேடிப் பெற்றிடுவோர் உளர்; மிகச் சிறிய எண்ணிக்கையினரும் அல்ல அவர்போன்ஞர். சுளேயின் சுவை அறியாது அதனை வீசி எறிந்து விட்டுத் தோலினைச் சுவைத்திடுவோரை பித்தர் என்கின்றேம்; தெளிந்த நீரிருக்கச் சேற்றினிலே புரண்டு மகிழ்ச்சி பெறுவதை எருமை என்கின்றேம்; தழையும் தானியமும் அல்ல சருகாகிப்போன காகிதத்தைத் தின்று காலந்தள்ளும் பிராணிகளும்உள்ளன, கேவலம் என்கிறேம்; ஆனல் மாந்தரிலேயுமன்றே உளர், பயனற்ற பகுதியினைப் பாடுபட்டுத் தேடிப்பெற்று, பயனுள்ள பகுதியினை இழந்துவிடும் இயல்பினர்.

"தலைமுடி என்ன இவ்வளவு நரைத்துவிட்டதே?" என்ற கேள்வியையா, முதலாவதாக முக்கியமான தாகக்கொள்வது, நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு சந்திக்கும் நண்பனைப் பார்த்திடும்போது? அல்லது மிகப் பெரியவர், மிகநல்லவர் என்று கேள்விப்பட்டு ஒருவரைக் காணச் செல்லும்போது? இல்லை என்பாய். ஆனல் தம்பி! அத்தகைய இயல்புள்ளவர்கள் இருக்கின்றர்கள்.

ஆண்டு பலவற்றுக்கு முன்னே ஜனுப் ஜன்னுவைக் காணச்சென்ற என் நண்பரொருவர், அவரைப் பார்த்ததும் கேட்ட முதல் கேள்வி, "மாதம் எத்தனை ஆயிரம் உங்களுக்கு வருமானம் கிடைக்கிறது வக்கீல் தொழிலில்" என்பதாகும். அந்தக் கேள்வி கேட்ட அந்த விநாடியே, என் நண்பரைப்பற்றி மிகக் குறைவான மதிப்புப்போட்டு, அவரிடம் முகம் கொடுத்துப் பேசுவதையும் நிறுத்திக்கொண்டார் ஜனுப் ஜின்னு.

அறிந்துகொள்ளத்தக்கனவற்றிலே ஆவலும் அக்கறையும் காட்டுவது அறிவாளர் இயல்பு; அக்கப்போரில் ஈடுபடுவோர், அறிந்துகொள்ளத்தக்கவை அல்லாதவைகளிலேயே அளவு கடந்த ஆவல் காட்டுவர், கொள்வர். அவைபற்றியே பேசுவர், ஆர்வக் கொந்தளிப்புடன். திருவிழா காணச்செல்லும் சிறுவன் தன் விழிகளை அகலமாகத் திறந்து, மெத்த ஆவலுடன் எதைப் பார்க்கிருன்? உலா வரும் உற்சவரையா? இல்லை! பலாப்பழக் கடையில் மொய்த்திடும் ஈக்களை!!

சிலருடைய இயல்பு இதுபோன்றிருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, சிலர் தாம் காணும் பொருளில் எது பயனற்றதோ, தேவையற்றதோ, தரமற்றதோ, அதைப் பற்றி மட்டுமே அக்கறை காட்டி, அது பற்றி மட்டுமே வெளியே பேசுகின்றனர்; இயல்பு காரணமாக மட்டுமல்ல, அந்தப் பொருள்மீது பகை மூட்டவேண்டும், பழி கூறவேண்டும், எனும் கெடுநோக்குடன். இயல்பு கெட்டவர்களைக் காட்டிலும் இவர் போன்றர்களால் சமூகத்துக்குக் கேடு அதிகம் ஏற்படும். இவர் போன்ருர் பற்றித் தம்பி! மிக மிக விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும்.

எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்பினும்
அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு

என்றும்,

எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும்
அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு

என்றும், வள்ளுவர் கூறியது, விந்தை மிகு இயல்புள்ளவர்கள் மாந்தர் என்ற பேருண்மையை நன்கு அறிந்திருந்ததாலும், மாந்தரில் பலர் மெய்ப்பொருளை அறிந்துகொள்வதிலே கொண்டிடும் நாட்டத்தைவிட அதிக அளவு போலிகளைக் காண்பதிலே கொள்கின்றனர் என்பதனை நன்கு கண்டிருந்ததாலுமாகும்.

தம்பி! நமது கழகம் பற்றிச் சிலர் காட்டிடும் போக்கு, மெய்ப்பொருளைக் கண்டறியவேண்டும் என்ற நோக்கமற்றதாகவும், உள்ளதிலே எது பயனற்றதோ அதனை மட்டுமே வெகு பாடுபட்டுத் தேடிப் பெற்றிடும் இயல்பு கொண்டதாகவும் இருந்திடக் காண்கின்றேன்; எனவேதான் இதனை எடுத்துரைததேன்.

இன்னிசை கேட்டிடச் செல்பவன், இராக இலக்கணம் அறிந்துகொள்ள முடியாவிட்டாலும்; இனிமையாக இருக்கிறது, உள்ளத்துக்கு ஒரு குளிர்ச்சி அளிக்கிறது என்பது மட்டுமாகிலும் உணர்ந்துகொண்டால், இசை கேட்டதிலே பயன் உண்டு. அவ்விதமின்றி மூன்று மணி நேரம் பாடிடக் கேட்டுவிட்டு வீடு திரும்பி, என்ன விசேஷம் இன்றைய இசை நிகழ்ச்சியில் என்று கேட்பவரிடம், பக்கத்துக் கடையொன்றில் வெங்காய வடை சுட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள், வாசனை 'கமகம' வென்று வந்தது, வாயிலே தண்ணீர் சுரந்தது என்றே; பாடியவர் பதினேரு முறை இருமினர், ஆறு முறை தும்மினர், மூன்று முறை ஏப்பம் விட்டார், நாலு முறை பால் சாப்பிட்டார் என்றே கூறினல், "மந்த மதியினனே! இதற்கோ நீ இசைக்கூடம் சென்றய்?" என்றன்றே கேட்கத் தோன்றும்? இசை நுகரும் உணர்வு அற்றவர்களன்றே, இசை நயம் பற்றிக் கவனிக்காமல் ஏப்பம், தும்மல், இருமல் பற்றிக் கவனம் செலுத்தி இருப்பார்கள்.

இவர்கள் மந்த மதியினர்; பரிதாபத்துக்குரியவர்கள்; ஆனல் ஆபத்தானவர்கள் அல்ல!!

ஆபத்தானவர்கள் எவர் என்ருல், இசை நயம் உணர்ந்திருந்தும் அந்த அருமையினை எடுத்துக் கூறிட மனமின்றி, இசைவாணனுக்கு இழுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற அழுக்காறு காரணமாக, இசை பற்றிக் கூருமல், இருமல், தும்மல் பற்றி எடுத்துக் கூறி, இசை நிகழ்ச்சியைக் கேவலப்படுத்த முயல்பவர்கள்.

நமது கழகத்தைப் பற்றியும், அதனுடைய கொள்கை தொண்டு, அது ஏற்றுள்ள இன்னல், தாங்கிக்கொள்ளும் இழிவு, உழைப்பால் அதற்குக்கிடைத்த உயர்வு என்பனபற்றி உணர்ந்துகொள்ள முடியாதவர்கள் சிலர், உணர்ந்துகொண்ட பிறகும்கூட, அதனை ஒப்புக்கொள்ள மனமற்று, கழகத்துக்கு இழுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கெடுமதியுடன், இருமல், தும்மல், ஏப்பம் போன்றவைகளைக் கண்டறிவதிலே

தீவிரமான திறமை காட்டி, அது தமது மேதாவித்தனத்துக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு என்று எண்ணிக்கொள்பவர்களாகச் சிலரும் உளர்.

அவர்களின் எண்ணிக்கையும் நாளாகவாகக் குறைந்துகொண்டுர் வருகிறது; அவர்களின் இட்டுக் கட்டும் பேச்சுகளுக்கு இருந்துவந்த 'பிடிப்பும்' வெகுவாகத் தளர்ந்து போய்விட்டது; எனினும் வலிவிழந்த பயில்வான், 'கிருதா'வை மட்டும் காட்டிக்கொண்டு உலவுவது போலச் சிலர் இன்னமும் நப்பாசை கொண்டுள்ளனர்.

அந்தச் சிலரில் முன்னணியில் நிற்கின்றன சில இதழ்கள்.

அதனால்தான் நான் நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பே கூறியிருக்கிறேன், இத்தகைய இதழ்களின் நோக்கமும் போக்கும் அறிந்து, நமது தோழர்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்று. என் வேண்டுகோள் நான் மகிழத்தக்க அளவு பலன் கொடுத்திருக்கிறது; நமது தோழர்கள், கழகத்தைப் பற்றி இழிவாகவும் பழி சுமத்தியும், இட்டுக்கட்டியும் அவ்வப்போது எழுதிக் காட்டும் ஏடுகளை, மதிக்கத்தக்கன என்று கொள்வதில்லை. ஆனால் குப்பை கிளறிக் கிளறிப் பழக்கப்பட்ட கோழி, பாறையைக் கூடக் கிளறுமாம்; பழக்கக் கொடுமை காரணமாக—அதுபோலச் சில இதழ்கள் இன்னமும் நடந்துகொள்கின்றன.

சிந்தி பசு வேளைக்கு எத்தனை படி பால் கறக்கும், ஓங்கோல் பசு எவ்வளவு தரும், புங்கனூர் எவ்வளவு கொடுக்கும் என்ற கணக்கறிந்து கூறுவது பயன் தரும் வேலை; பாராட்டத்தக்கதுகூட; ஆனால் அதை விட்டு விட்டு, ஒவ்வோர் வகையான பசு ஒரு நாளைக்குத் தந்திடும் 'சாணம்' எத்தனை கூடை என்ற கணக்கு அறிய, குப்பைக் கூடையும் கூட்டுக்கோலும் தூக்கிக் கொண்டு திரிபவர்களை, பாராட்டவா முடியும்? பரிதாபப் படவேண்டும்.

முன்பெல்லாம் தம்பி! பல இதழ்கள், பொதுத் தொண்டாற்றுவோர்பற்றி பெரிதும் இந்தப் போக்கிலேயே இருந்துவந்தனர்.

ஆயிரக்கணக்கிலே மக்கள் கூடுவர்; வாதத் திறமை காட்டி கொள்கை விளக்கமளிப்பார் பேச்சாளர், ஒரு வரி வெளியிடமாட்டார்கள்; ஆனால் அத்தகைய ஒரு கூட்டத்தில் எவனோ விரட்டிவிட்ட பன்றி நுழையும், மறுநாள் எட்டுகலத்தில் கொட்டை எழுத்தில் அந்தச் செய்தி வெளிவரும். அவர்களின் எண்ணம் அவ்விதமான செய்தியைப் படித்ததும் மக்கள் அருவருப்பு அடைவார்கள் என்பது! அருவருப்பு அடைந்தார்கள் மக்கள்—கழகத்தின்மீது அல்ல! கழகக் கூட்டத்திலே பன்றியை விரட்டிவிட்ட பெரிய கட்சிக் காரரிடம்!!

நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியொன்று நினைவிற்கு வருகிறது. 1938-என்று கருதுகிறேன்—ஆச்சாரியார் இந்தியைக் கட்டாய பாடமாக்கியநேரம்—இந்தி எதிர்ப்புப் பிரசாரம் சென்னையில் வெகு மும்முரமாக இருந்த நாட்கள். தியாகராயநகரில் — அப்போது மிகச் சிலரே தியாகராயநகர் என்று கூறுவார்கள்—மாம்பலம் என்ற பெயர்தான் பிரபலம் அந்தநாட்களில்—ஒரு இடத்திலே இந்தி எதிர்ப்புக் கூட்டம். பலர் பேசினார்கள்; நானும் பேசச்சென்றிருந்தேன். சென்னையில் என்னைப் பலருக்குத் தெரியாத காலம் அது; ஆகவே நான், பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு மத்தியில் உட்கார்ந்திருந்ததை யாரும் கவனிக்கவில்லை. கூட்டத்தில் துவக்கமுதலே தொல்லை; கல்வீச்சு; கேலிச்சிரிப்பு; கேள்வித்தாட்கள்; நிருபர்களின் கெக்கலி; போலீசாரின் பரிகாசம்கூட!

ஒரு நிருபருக்கு அவசரமான வேலைபோல இருக்கிறது, அவர் மற்றவர்களிடம் சொல்லிக்கொண்டு கிளம்பினார்; கிளம்பும்போது ஆங்கிலத்திலே கூறினார், "நான் போகிறேன்; பத்திரிகையில், கூட்டம் குழப்பத்தில் முடிந்தது என்ற தலைப்புடன் செய்தி வெளியிடச் சொல்லிவிட்டு வீட்டிற்குப்போகப்போகிறேன்" என்றார். மற்றவர்கள், "ஆமாம்! நாங்களும் அதுபோன்ற தலைப்புதான் போடப்போகிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

என்னைப் பேச அழைத்தார்கள்; எழுந்து சென்றேன்; மேடை ஏறினதும் சொன்னேன், "வீணாக ஏன் கூச்சல் கிளப்பிக் கஷ்டப்படுகிறீர்கள். இந்தக் கூட்டம் மிக அமைதியாக நடைபெற்றால்கூட நாளையப் பத்திரிகையில், கூட்டம் குழப்பத்தில் முடிந்தது என்ற தலைப்புடன் செய்திவரப்போகிறது, நிருபர் சொல்லிவிட்டுத்தான் போயிருக்கிறார், இதோ உள்ள மற்ற நிருபர்களிடம், ஆகவே சிரமப்படாதீர்கள்; எங்கள் பேச்சைக் கேளுங்கள், உங்கள் விருப்பம்போல செய்தி நாளையப் பத்திரிகையில்தான் வரப்போகிறதே ஏன் இப்போது காரணமற்ற கஷ்டத்தை அனுபவிக்கிறீர்கள், நிம்மதியாக இருங்கள்" என்று சொன்னேன்; கூட்டத்திலும் அமைதி ஏற்பட்டது; மறுநாள் இதழ்களிலும், இந்தி எதிர்ப்புக் கூட்டம் என்ற தலைப்புடன் செய்திவந்தது.

அப்படிப்பட்ட காலம் இருந்தது. இதழ்களின் போக்கு இப்போது வெகுவாக மாறிவிட்டிருக்கிறது. நமது கழகம் ஜனநாயகக்கடமையாற்றத் தகுதிபெற்ற ஒரு அமைப்பு; இந்தக் கடமையைச் செய்திட இது போன்ற வேறோர் அமைப்பு இல்லை என்ற உணர்வு வலிவுபெற்றிருக்கிறது. எனினும் சில இதழ்கள், இன்னமும் பழைய இயல்பில் சிற்சில வேளைகளில் நடந்துகொள்கின்றன.

இரண்டு கிழமைகளுக்கு முன்பு தஞ்சை மாவட்டத்தில் பல இடங்களிலே பேசினேன்—பயனுள்ள கூட்டங்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த இதழ்கள் கூட்டத்தைப்பற்றி என்ன செய்தியைப் பெரிதாக்கிப் போட்டன தெரியுமா தம்பி! பாம்பு நுழைந்ததாம் கூட்டத்தில்—அதற்குத்தான் மரியாதை!! அண்ணாதுரை கூட்டத்தில் பாம்புகள் படைஎடுப்பு என்பது தலைப்பு!!

இரண்டொரு இதழ்கள் ஒரே அடியாகக் காங்கிரசில் சேர்ந்துகொண்டு கழகத்தை எதிர்ப்பதுகூடாது—காங்கிரசை எதிர்ப்பதுபோல 'வேடம்' போட்டுக்கொண்டு, அதே போக்கில் கழகத்தை இழிவுபடுத்த வேண்டும் என்ற போக்கில் நடந்து வருகின்றன; இது நாடறிந்த உண்மை. காங்கிரசிலுள்ள சில பெருந் தலைவர்களுடன் செய்துகொண்டுள்ள ஒப்பந்தத்தின்விளைவு இது என்கிறார்கள்.

அத்தகைய இதழ்கள்தான், நான் துவக்கத்தில் கூறியுள்ளபடி, பயனுள்ள பகுதியைக் கண்டறிந்து கூறாமல், பயனற்ற பகுதியை எடுத்துக்காட்டிக்கொண்டு எக்காளமிடுகின்றன.

என்னைத் தேடி இத்தகைய இதழினர் வருகின்றனர், சிற்சில சமயம். வருகிறபோது, எந்த அரசியல் சிக்கல்பற்றியோ, பொருளாதாரப் பிரச்சினைபற்றியோ கேட்பதில்லை. மாறாக போராட்டம் உண்டா? இல்லையா? தோல்வி காரணமாகப் போராட்டத்தை நிறுத்திவிட்டீர்களா? என்ற முறையில் எதையாவது கேட்பது; இதற்குப் பதில்கூறத்தேவையில்லை, என்று நான் கூறுவேன். மறுநாள் போராட்டம் இல்லை — என்று செய்தி வெளியிடுவார்கள்; உடனே இரண்டுமூன்று போர்முனைகளில் ஏககாலத்தில் படைகளைச் செலுத்தி வெற்றிமேல் வெற்றிபெற்ற வீரத்தலைவர்கள் சிலர், செச்சே! போராட்டம் இல்லையா; அப்படியானால் கழகம் எதற்கு? என்று முழக்கம் எழுப்புவார்கள் — கூட்டத்தில்கூட அல்ல — காகிதத்தில் எழுதி அச்சுக் கோப்பவரிடம் காட்டுவதன்மூலம்! போராட்டம் தேவை என்பதிலே அடக்கமுடியாத தாகம் இருந்து, கழகம் போராட்டத்தை நடத்தாதாமே என்ற கவலை இருந்தால், இந்த வீரத் தலைவர்கள் உடனே துந்துபி முழக்கி, ஜல்லடம் கட்டி, தொடை தட்டி, வாளை உருவிக்கொண்டு, வந்தது வரட்டும் என்று களம் நோக்கிப் பாய்கின்றனரா என்றால், அந்த யோக்யதையைக் காணோம்—போராட்டம் உண்டு என்று அறிவிக்கக் காணோம்—கழகம் ஏன் இருக்கிறது என்று கேட்டு, தமக்கு உள்ள பொச்சரிப்பைக் காட்டிக்கொள்ளத்தான் கிளம்புகிறார்கள்,

இத்தகைய போக்கினர் பற்றி ஏன் இன்று எழுதுகிறேன் என்றால், தம்பி! இவ்விதமான போக்கு இல்லாமல், உள்ளபடி கழகத்தைப் பற்றிய முழுவிவரம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும், உண்மையை அறிந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற உணர்வுடன், தமிழகத்துக்கு வெளியே உள்ள பல இதழ்கள், பொது அமைப்பின் நிர்வாகிகள், வருகிறார்கள், அறிவுத் தெளிவுள்ள கேள்விகளைக் கேட்கிறார்கள், கழகத்தைப் பற்றி இருந்துவரும் இருட்டடிப்பு போக்கப்பட்டாக வேண்டும் என்ற ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள், அவர்களைக் கண்டு பேசும் வாய்ப்பு கிடைக்கிறது; ஆகவேதான், இங்குள்ள சில பொச்சரிப்பாளர்கள் பற்றிய எண்ணம் வந்தது.

இரண்டு திங்களுக்கு முன்பு பீகார் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த கல்லூரி ஆசிரியர் சிலர், இதழாசிரியர் சிலர் வந்திருந்தனர்—நீண்டநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தனர்—வாதாடக் கூடச் செய்தனர்—விளக்கங்கள் கேட்டறிந்து கொண்டனர்—கழகம் பற்றி இதுவரையில் அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருந்தவைகள் எத்தகைய பொய்யுரைகள் என்பதனை உணர்ந்து கொண்டதாக மகிழ்ச்சியுடன் கூறினர்.

நீங்கள் இவ்வளவு நல்லவராக, இத்தனை சாதுவாக இருப்பீர்கள் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கவே இல்லை என்றுகூட ஒருவர் சொன்னார்.

சென்ற திங்கள், மராட்டியத்தில் புனாவில் உள்ள கல்லூரியைச் சார்ந்த இரண்டு ஆசிரியர்களும் ஒரு மாணவரும் வந்திருந்தனர். கழகத்தின் வரலாற்றிலே இருந்து மொழிப் பிரச்சினை வரையில், கடவுள் கொள்கையிலிருந்து மாணவர் கிளர்ச்சி வரையில் என்னுடன் 'விவாதம்' நடத்தினர்; இறுதியில் நமது கழகத்தின் தூயநோக்கத்தைப் புரிந்து கொண்டதாகக் கூறிச் சென்றனர்.

தமிழகத்தின் நிலைமைகளை உள்ளது உள்ளபடி உணர்ந்துகொள்ள, இங்கிருந்து அடிக்கடி நல்லெண்ணக் குழு மராட்டியம் வரவேண்டும் என்று கூட அழைத்தனர்.

இவர் போன்றார் தம்பி! ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரையில் கூட, கழகத்தைப் பற்றி ஒரு துளியும் அக்கறை கொள்ளாதவர்கள்; கழகத்தைப் பற்றிய தவறான செய்திகளைப் பற்றி மட்டுமே கேள்விப்பட்டவர்கள்.

அவர்களுக் கெல்லாம் இப்போது ஒரு உணர்வு—நாம் இதுவரையில் கேள்விப்பட்டதுபோல இந்தக் கழகம், கருத்தறியாத, காட்டுப் போக்குடைய, குழப்பவாதிகளின் முகாமாக இருக்குமானால், இத்தனை வளர்ச்சி எப்படிக் கிடைத்திருக்க முடியும்; இந்தியப் பேரரசு ஒரு புதிய சட்டம் போட்டு இதன் நடவடிக்கையை ஒடுக்க முயல வேண்டிய அளவுக்கு எப்படி இந்தக் கழகத்துக்கு வலிவு கிடைத்திருக்க முடியும்; இந்தக் கழகத்திற்கு மக்களை ஈர்க்கும் சக்தி இருக்கிறது, அந்தச் சக்தியைச் சாய்த்திட காங்கிரசின் பெருந்தலைவர்கள் ஓயாமல் உழைக்கிறார்கள், இலட்ச இலட்சமாகப் பணத்தைத் திரட்டுகிறார்கள், இருந்தும் முடியவில்லை; ஆகவே இந்தக் கழகம் தமிழகத்தில் வேர்கொண்டுள்ள ஒரு பலமான அமைப்பு, இதைப் பற்றிய உண்மையை நாம் தனி நிருபர்கள் மூலமோ, காங்கிரஸ் தலைவர்கள் மூலமோ தெரிந்து கொள்ள முடியாது, நேராகவே சென்று விசாரித்துத்தான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்; கழகம் அலட்சியப் படுத்தத் தக்கதல்ல, அது ஒரு பிரச்சினையாகிவிட்டிருக்கிறது, புரிந்து கொண்டாக வேண்டும் என்ற எண்ணம் பலமாக இருக்கிறது; அது வளர்ந்து கொண்டும் வருகிறது.

மூன்று கிழமைகளுக்கு முன்பு கல்கத்தாவிலுள்ள 'ஸ்டேட்ஸ்மென்' எனும் ஆங்கில நாளிதழின் சென்னைக் கிளையின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள நண்பர் வந்திருந்தார் — விவரம் கேட்க—விளக்கம் அறிய— கேள்விகளை எழுப்ப—கழகத்தின் வேலை முறையினை அறிந்துகொள்ள. மிக நுட்பமான கேள்விகளை, வெகு நேர்த்தியான முறையிலே கேட்கிருர்கள்.

தம்பி! இதிலே எனக்குள்ள மகிழ்ச்சி என்ன என்ருல், இவர்கள் நான் கூறுவதை அப்படியே ஒப்புக் கொள்கிருர்கள் என்பது அல்ல—கருத்து மாறுபாடு கொண்டிருக்கிருர்கள்—ஆனல் அவர்கள் வேலைக்கு எத்தனை படி பால் கறக்கிறது என்ற பயனுள்ள விஷயம் பற்றி அக்கறை காட்டுகிருர்கள்-எத்தனை கூடை சாணம் என்ற கணக்குப் பார்ப்பதிலே அல்ல.

என்னல் முடிந்த அளவு பொறுப்புணர்ச்சியுடன் இவர்களிடம் கழகம் பற்றிய விளக்கம் தந்து வருகிறேன்—அவர்களும் தத்தமது வாய்ப்புக்கு ஏற்ற முறையில், என்னிடம் கேட்டறிந்துகொண்டவைகளை மற்றவர்களுக்குக் கூறி வருகிருர்கள்—கட்டுரைகள், செய்தித் தொகுப்புகள் மூலமாக.

காங்கிரசாட்சியை நமது கழகம் எதிர்க்கிறது என்பதனல், காங்கிரசின் பெருந்தலைவர்களைப் பற்றி ஏதாவது கேட்டால், எரிச்சல் காரணமாக ஏதேனும் இழிமொழி கூறுவேன் என்று எண்ணிக்கொண்டு சிலர் என்னிடம் கேள்விகளைத் தொடுத்தனர். அதைப் புரிந்து கொண்டதால் அல்ல, எனக்கே எவரையும் இழிமொழியாலே தாக்கும் இயல்பு கிடையாது என்ற காரணத்தால், நான் அவர்களைப் பற்றி மிக்க மரியாதையான முறையிலேதான் பேசினேன்.

குறிப்பாக இலண்டனிலிருந்து வந்திருந்த டெலிவிஷன் அமைப்பாளர், என்னிடம் ஒரு கேள்வி கேட்டார் — காமராஜர் இந்தியாவின் பிரதமராக வரத் தகுதி உள்ளவர் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா? என்று. நான் தட்டாமல் தயங்காமல், ஏன் வரக் கூடாது! என்றுதான் கூறினேன்.

எனக்கு ஒரு எண்ணம் தம்பி! நாம் எவருடன் மாறுபாடான கருத்துகொண்டிருக்கிருேமோ, எவரை எதிர்த்து நிற்கிருேமோ, அவர் மிகச்சாமான்யமானவர் எந்தவிதமான திறமையுமற்றவர், தகுதியுமற்றவர் என்றிருந்தால், அப்படிப்பட்டவரை எதிர்ப்பதிலே பெருமையே இல்லை என்ற எண்ணம். புலிவேட்டை ஆடுவதிலே வீரமும் களிப்பும் ஏற்படும்—ஆபத்து இருப்பினும்—நான் வேட்டை ஆடுவது மிகச் சாதாரணமான எலியை என்ருல். அந்த வேட்டையிலே பெருமை ஏது! மதிப்பார் யார்!! ஆகவே நான் காங்கிரசின் பெருந்தலைவர்களைத் தாழ்வாகப் பேசுவது இல்லை என்பது மட்டுமல்ல, அவர்களைப்பற்றிய தாழ்வான எண்ணமே என் மனதில்கிடையாது. அவர்கள் தாழ்வானவர்கள், தகுதியற்றவர்கள் என்ருல், அவர்களை எதிர்த்து நாம் போராடி வருகிருேம் என்று கூறிக்கொள்வதற்கே நாம் கூச்சப்படவேண்டும்!

ஒரு கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கும் மற்ருேர் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கும் இருக்கும்போட்டி, எந்த முகாமிலே உள்ளவர்கள் 'மேலோர்' எவர் தாழ்வானவர் என்பது அல்ல, எவர்காட்டும் வழி நாட்டுக்கு நல்வழி என்பதிலேதான். ஒரு கட்சியில் உள்ளவர்களை மற்ருேர் கட்சியில் உள்ளவர்கள் மதித்திடவே கூடாது, மதித்துவிடுவோமானல் பிறகு அவர்கள் முன் மண்டியிட்டுவிட நேரிடும் என்று கருதுவது மிகமிகத்தவறு.

நமக்கு நமது கொள்கையிலே அழுத்தமான நம்பிக்கையும், நாம் மேற்கொண்டிருக்கும் தொண்டு கடமை உணர்ச்சியின் மீது கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்ற உணர்வும் இருக்குமானல், தகுதிமிக்கவர்கள், நிலைமையில் உயர்ந்தவர்கள், மாற்று முகாமில் இருந்தாலும், அவர்களிடம் நமக்கு மிகுந்த மதிப்பு எழுந்தாலும்கூட, நமது கொள்கையை விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்போக்கு வராவே வராது. நமது கொள்கைக்கு மாருன கொள்கை கொண்டுள்ளோரிடம் மதிப்புவைத்தால், நமது கொள்கை கெட்டொழியும் என்று எண்ணுவது பேதமை. அது காட்டுமுறை; மக்களாட்சி முறையின் மாண்பறியாதாரின் போக்கு.

பத்து நாட்களுக்கு முன்பு சென்னையில் 'ஹிகின் பாதம்ஸ்' என்ற புத்தகக்கடைக்கு நான் போயிருந்த போது, அங்கு அலுவல் பார்க்கும் நண்பர், மறைந்த சத்தியமூர்த்திக்கும் சர். ராமசாமிமுதலியாருக்கும் கட்சி வேறு வேறு, போட்டி பலமாக என்று இருந்த போதும், ஒருவருடன் ஒருவர் மரியாதையுடன் பழகி வந்தனர், அப்படிப்பட்ட பண்பு இப்போது இல்லையே என்று கூறி வருத்தப்பட்டார்.

அவர் கூறியதிலே பெரும் அளவு உண்மை இருக்கிறது; இன்று வெறுப்பு, அருவருப்பு, பகை எனும் உணர்ச்சியின் துணைகொண்டு மட்டுமே அரசியலில் தம்முடன் மாறுபட்டிருப்பவர்களை மட்டந்தட்டி, தாம் சார்ந்திருக்கும் அரசியல் அமைப்பிற்கு ஏற்றம் தேடித் தர முடியும் என்ற எண்ணம் தடித்துக் கிடக்கிறது; ஆயினும் ஒன்று நான் இந்தச் சூழ்நிலையிலும் காண்கிறேன், யாராருக்குத் தாம் ஈடுபட்டுள்ள கொள்கையிலே வற்ருத பற்றும், தளராத நம்பிக்கையும் இருக்கிறதோ அவர்கள் தம்முடன் மாறுபாடான அரசியல் கருத்துக்கொண்டவர்களுடன் மதிப்புடன், நட்புரிமையுடன், நம்பிக்கையுடன்கூடப் பழகிடும் முறையை மேற்கொண்டுள்ளனர். காலஞ்சென்ற சர்தார் வேதரத்தினம் அழுத்தமான காங்கிரஸ்காரர்; இந்தியிலே பிடிவாதமான பற்றுகொண்டவர், எனினும் அவர் என்னைப் பகைவனுகக் கருதியதில்லை, கேவலப்படுத்திப் பேசியதில்லை. வேறு பலர் அவர் போல்; இன்றும். ம. பொ. சி. அவ்விதமானவரில் ஒருவர்; செங்கல்வ ராயன் அவ்விதமே; மற்றும் பலப்பலர்.

ஆனல் கொள்கையில் நம்பிக்கை சுரந்ததால் அல்ல, இருந்த இடத்தில் கசப்பு வளர்ந்ததால் காங்கிரசுக்குள் சென்றவர்களோ, பகை கக்கி, இழிமொழி பேசியே மாற்று முகாமினரை ஒழிக்கமுடியும் என்ற நினைப்புடன் நாப்பறைகொட்டுகின்றனர்; பழுதுபட்ட மங்கை பழுக்க மஞ்சளை முகத்தில் அப்பிக்கொண்டு பத்தினிவேடம் போட்டிடும் கதைபோல!!

அவனுக்கு என்ன தெரியும், இவனல் என்ன முடியும்? என்று பேசுவதன் மூலமாகத்தான், தமது பெருமையைத் தம்மவர் ஒப்புக்கொள்ளச் செய்ய முடியும் என்றநிலை காங்கிரசின் பெரிய தலைவர்கள் சிலருக்கு ஏற்பட்டிருப்பது விருந்துண்ணுபவனைக் கெடுக்க அவன் எதிரே நின்று 'வாந்தி' எடுப்பதுபோன்றது.

மற்ற கட்சித் தலைவர்களை மதித்திடுவது, நமது கொள்கையை நம்மிடமிருந்து பெயர்த்தெறிந்துவிடும் என்று எண்ணுவது பேதமை.

அதனால்தான் 'காமராஜரின் கட்சிப்பற்று எனக்கு அவரிடம் மதிப்பையும், பெரியாரின் ஓயாத உழைப்பு அவரிடம் மதிப்பையும்; ராஜகோபாலாச்சாரியாரின் பேரறிவு அவரிடம் மதிப்பையும், ம. பொ. சியின் தியாகம் அவரிடம் மதிப்பையும் எனக்கு அளித்திருக்கிறது' என்று தம்பி கருணாநிதி, ம. பொ. சி. விழாவில் பேசியதை அறிந்து நான் மிக மகிழ்ந்தேன்.

எனக்கோர் தணியாத ஆவல்—என் இயல்புகளை என் தம்பிகள் பெறவேண்டும் என்பதில்—ஆற்றலைப் பற்றிய ஐயப்பாடு எனக்கு எழுந்ததே இல்லை—எனக்கென்று அமைந்துள்ள இயல்புகள் என் தம்பிகளுக்கு முழுக்க முழுக்க ஏற்படவேண்டும் என்ற ஆவல். எனவேதான் நான் மகிழ்ந்து வரவேற்கும் இயல்பான, மற்ற கட்சித் தலைவர்களை மதித்திடும் இயல்பு போற்றத்தக்கது என்ற கருத்துப்பட தம்பி கருணாநிதி பேசியதை அறிந்து மெத்தவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

தனி நபர்கள்போலவே சில இதழ்களும், மற்றவர்களை மதிப்பது கூடாது, அதிலும் மாற்றுக் கருத்துக் கொண்டவர்களை மனம்போன போக்கில் தூற்றியபடி இருக்கவேண்டும் என்ற போக்குடன் உள்ளன. இந்த நோக்கம் காரணமாகவே, நான் குறிப்பிட்டுள்ளபடி அவைகள், பயனற்ற பகுதிகளைத் தேடிப் பிடித்தெடுத்து கழகத்திற்கு இழுக்குத் தேடிட முனைகின்றன. பயனற்ற முயற்சி.

அவ்விதமான வீண் முயற்சியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொள்ளாத ஏடுகளும் உள்ளன என்பதற்கான எடுத்துக்காட்டு சில கூறினேன். அதனை மேலும் மெய்ப்பிக்கத்தக்கபடி 'இல்லஸ்ட்ரேடட் வீக்லி' எனும் ஆங்கில இதழாசிரியர், கழகத்தைப்பற்றிய முழு விவரத்தைஅறிந்துகொள்ள, சென்றகிழமை வந்திருந்தார். -விரிவாகப் பேசினோம்-விளக்கம் பல கேட்டார்-வினாக்கள் பல எழுப்பினார்—ஐயப்பாடுகளைக் கூறினார்—உண்மையை அறிந்துகொள்ள விழைந்தார்.

என்னுடன் பேசியதன் விளைவாக அவரோ, அவர் சார்ந்திருக்கிற இதழோ, கழகத்தின் கொள்கைகளை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று நான் கூறவில்லை. அத்தகைய மனமயக்கத்தில் நான் எப்போதும் ஈடுபடுவதில்லை. ஆனால் ஒன்று உணர்ந்தேன், அவர் வினா எழுப்பும்போதும்; நான் அளித்த பதிலைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தபோதும், கழகத்திடம் மதிப்புடன் இருந்திடக்கண்டேன். என் மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம் அதுதான்.

தம்பி! வள்ளுவர், போர்முறை இலக்கணம் தெரிவிக்கும் நோக்குடன் கூறினார், தன் வலியும் மாற்றான் வலியும் இரண்டையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று.

மாற்றானின் வலிமையைக் குறைத்து மதிப்புப் போட்டால், விளையக்கூடிய ஆபத்து கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. மாற்றானிடம் என்ன வலிமை இருக்கிறது! போர்முறை அறியான்! போர்க் கருவிகள் அற்றவன்! நெஞ்சுரம் இல்லை!-என்று கருதிவிட்டால், நமது வலிவைக் கெட்டிப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும், கருவிகளைச் செம்மையாக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழாது, ஏற்பாடுகளிலே நாட்டம் செல்லாது. முடிவு? மாற்றானை வீழ்த்திவிடலாம் என்ற எண்ணம் மண்ணாகிப்போகும். எனவேதான் வள்ளுவர் மாற்றானின் வலிவுபற்றிய கணக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டும் என்றார்.

இன்று தமிழகக் காங்கிரஸ், கழகத்தின் வலிவு பற்றிய கணக்கெடுத்துப் பார்த்துத்தான், தேர்தல் களத்தில் தேவைப்படும் படைக்கலன்களை மிக்க மும்முரமாகச் சேகரித்தபடி இருக்கிறது. பலகாலம் பேசிய பழக்கம் காரணமாகவும், தமது படைவரிசையிலே கிலி மூண்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காகவும், கழகத்தைப் பற்றிக் கேவலமாகவும், அதனைத் தமது கோபப் பார்வையாலேயே சுட்டுப் பொசுக்கிவிட முடியும் என்ற பாணியிலும் பேசி வந்தாலும், கழகம் வலிவுள்ளது என்பதனை உள்ளூர உணர்ந்து, இலட்சக் கணக்கிலே பணம் குவித்திடுவதிலும், அலங்கார ஊர்வலங்கள், ஆர்ப்பாட்ட விளம்பரங்கள், பகட்டான பயணங்கள் நடாத்துவதிலும் முனைந்திருக்கின்றனர்.

பொதுத்தேர்தல் இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் வரப்போகிறது என்றாலும், அதற்கு இப்போதிருந்தே காங்கிரஸ் கட்சி முஸ்தீப்புகளைச் செய்து வருவதும், முகாம்கள் அமைத்து வருவதும், எதைக் காட்டுகிறது? எளிதாகத் தேர்தல் களத்து வேலை நடவாது; கழகத்தைச் சந்திப்பது சாமான்யமான காரியமல்ல; துளி ஏமாந்தாலும் வீழ்ந்துபடுவோம் என்ற அச்சம் பிடித்து ஆட்டுகிறது தமிழகக் காங்கிரசை.

படைக்கலன்களை—பண மூட்டைகளைச் சேகரிப்பது மட்டும் போதாது என்று, காங்கிரஸ் கட்சி, நான் குறிப்பிட்ட இதழ் சிலவற்றின் துணைகொண்டு கழகத்துக்கு இழுக்குத் தேடிட எண்ணுகிறது. இந்த இதழ்கள் சில வேளைகளில் 'ஜனநாயகம்'பற்றியும் சிந்து பாடுகின்றன!

ஜனநாயகக் கடமையாற்றிடும் வலிவுகொண்ட அமைப்பு இன்று தமிழகத்தில், கழகம் என்ற பேருண்மையை எவரும் மறுக்க முடியாது. இந்த நிலையில், காரணம் எதுவாக இருப்பினும், கழக வலிவைக் குலைத்திடும் முயற்சியில் எவர் ஈடுபட்டாலும், வளரும் ஜனநாயகத்தைக் கெடுப்பதாகவே பொருள்படும்.

'இல்லஸ்ட்ரேடட் வீக்லி' இதழாசிரியர் என்னிடம் கேட்டபோது, நான் கூறினேன், கழகத்தின் இலட்சியம், ஜனநாயகப் பாதுகாப்பு என்று.

தம்பி! மொத்தமாக எமக்குள் நடைபெற்ற உரையாடலைக் கூறினால் மட்டுமே, தரமுள்ள வட்டாரங்கள் என்னென்ன விவரம் அறிந்துகொள்ளும் ஆர்வம் கொண்டுள்ளன என்பது புரியும். அடுத்தகிழமை அது குறித்து எழுதுகிறேன்-இப்போது இதனை மட்டும் கூறுகிறேன்-அந்த இதழாசிரியர், பால் படி எத்தனை என்று அறிந்துகொள்ளத்தான் ஆர்வம் காட்டினார்; சாணம் எத்தனை கூடை என்பதுபற்றி அல்ல.

அண்ணன்,

அண்ணாதுரை

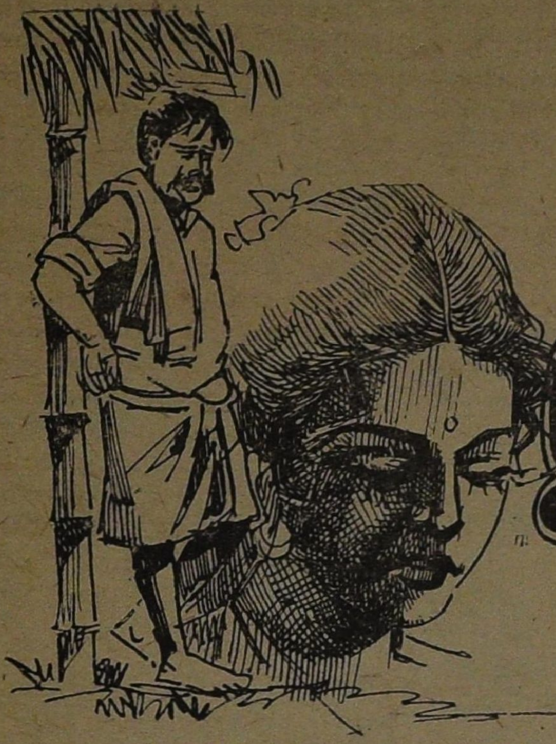

தும்பைப்பூ

எஸ். எஸ். தென்னரசு

3

மனிதனுக்கு அவன் உயிர்தான் பெரியது. ஆனால் ஒரு பெண்ணுக்கு அவள் கணவனது அன்புதான் சிறந்தது. மனிதனைத் துயரத்திலிருந்து காப்பாற்ற எத்தனையோ உபாயங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் பெண்ணை அவளது துயரத்திலிருந்து காப்பாற்றக் கணவனது பாசம் ஒன்றினால்தான் முடியும். அதற்கு வேறு மருந்து இல்லை.

குருவம்மா அவளது வாழ்க்கையில் துன்பம், கண்ணீர், அவமானம் என்று எத்தனையோ கட்டங்களை சலிக்கச் சலிக்க அனுபவித்திருக்கிறாள். ஆனால் ஆனந்தம் என்ற கட்டத்தை அவள் தொட்டுத்தான் பார்த்திருக்கிறாள்; சுவைத்ததில்லை. வாழ்க்கையில் சுவை என்பது நாக்கில் பட்டதும் இனிக்கக்கூடிய சர்க்கரை போன்றதா? பாடலின் பல்லவியை மட்டும் கேட்டுவிட்டு அந்தப் பாடலைத் தேனமிர்தம் என்று சொல்லிவிட முடியுமா? பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம், மீண்டும் பல்லவி—என்று பாட்டு முழுவதையும் கேட்டு அதில் மனம் இசைந்தால்தான் அந்த பாடலைச் சுவைத்ததாகச் சொல்வார்கள் இசைவாணர்கள். ஒரு பாடலுக்கே இவ்வளவு வரைமுறை என்றால் ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கையில் சுவை என்பது ஒரு கரண்டிச் சர்க்கரையாக, பத்துவரிப் பாடலாகமட்டும் இருக்க முடியுமா? வாழ்க்கை என்பது ஒரு சகாப்தம்; அதற்குள் எத்தனையோ யுத்தங்கள், சமாதானங்கள், இலக்கியங்கள், தோன்றலாம்; தோன்றியவை அழியலாம்; ஒரு சகாப்தத்தில் சில ஆண்டுகள் என்பது ஒரு நூலின் திறவுகோல் அளவுதான்! அவ்வளவுதான் குருவம்மா சுவைத்திருக்கிறாள்!

குருவம்மாவின் தந்தை செண்பக‌ கஞ்சேர்வை மாடிவீடு கட்டத் தொடங்கி பாதியிலேயே பணமில்லாமல் நிறுத்தியிருந்தான். அதில் சாந்து பூசாத மாடிப்படி இருந்தது. படியில் கணக்கற்ற பல்லிகளும், சிலந்திப் பூச்சிகளும் நிரந்தரமாகக் குடியிருந்தன. அவைகளுக்கு மத்தியில் வாழ்ந்து வந்த குருவம்மா தன்னுடைய வாழ்க்கையும் முற்றுப் பெறாத பாதி வீட்டைப்போலத்தான் முடிவுறும் என்று எதிர்பார்த்தாளா? அவள் முதல் முதலாக புருஷன் வீட்டுக்குப் போகும் சமயம், "குருவம்மா எங்களுக்குப் பிற்காலத்தில் இந்த வீடு உனக்குத்தான்" என்று செண்பகம் சொன்னபோது அந்த வீடு அவளுக்கு ஒரு மாளிகைபோல் தோன்றி மறைந்தது.

சிலைமானில்தான் அவளுக்குக் கல்யாணம். சிலைமானுக்கும், மதுரைக்கும் வெகு தூரம் இல்லை. சொந்த அத்தை மகனுக்குததான் அவள் வாழ்கககைப்பட்டாள். மனைவியானாள், துணைவியானாள் என்று சொல்லாமல் 'வாழ்க்கைப்பட்டாள்' என்று அந்தக்காலமுதல் சொல்லி வருவதற்குக் காரணமே பெண்கள் அவர்களது திருமணத்தன்றுதான் பட்டுக்கொள்ளத் தொடங்குகிறார்கள் என்பதற்காகத்தானே? இது உண்மையோ பொய்யோ, ஆனால் குருவம்மா அவளது மணவிழா அன்றுதான் சிக்கிக்கொள்ளத் தொடங்கினாள் என்பது மட்டும் உண்மை.

திண்ணாயிரம், இளமைப் பருவத்திலிருந்தே குருவம்மாவுடன் கலந்து உறவாடியவன். சில விஷயங்கள் யாரும் சொல்லாமல், சொல்லிக் கொடுக்காமல் தெரிந்துவிடுவதுண்டல்லவா! அதில் முறைப்பெண் விஷயம் மிகமுக்கியமானது. குருவம்மாவும் திண்ணாயிரமும் பள்ளிப் பருவத்திலேயே சிலைமானை அணைத்து ஓடும் வைகைப் படுகையில் மணல்வீடு கட்டி விளையாடியவர்கள். 'இது சாப்பாட்டு அறை, இது சமையலறை' என்று அந்த மணல் வீட்டில் இடம் ஒதுக்குவாள் குருவம்மா. 'எல்லாம் சரிதான், படுக்கை அறை எங்கே?' என்று கிண்டலாகக் கேட்பான் திண்ணாயிரம். குருவம்மா செல்லமாக அவன் குமட்டில் குத்துவாள்.

குருவம்மா மலர்ச்சிக்குப் பிறகு சிலைமான் போவதை நிறுத்திவிட்டாள். ஒருபெண் மலர்ச்சிக்கு முன்னால் ஆடலாம், பாடலாம், ஓடிப் பிடித்து விளையாடலாம். ஆனால் அவள் மலர்ந்துவிட்டால் அவளது ஒவ்வொரு அசைவுக்கும் உலகம் பொருள் கண்டுவிடுகிறது. மொழியிலிருந்து வாழ்க்கை முறைவரை எதற்கும் பொருள் கிடைக்காத வரை மதிப்பு இருப்பதில்லை.

திண்ணையிரம் படிப்பை நிறுத்திவிட்டான். ஊராரும் உறவினரும் தன்னைப் படிக்காத முட்டாள் என்று சொல்லிவிடாத அளவுக்குத்தான் அவன் படித்தான். யாராவது நண்பர்கள், சொந்தக்காரர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் படித்தால் என்னவென்று கேட்டால் திண்ணையிரம் ஒரு பிரசங்கத்தையே நடத்திவிடுவான.

"சொத்தும் சொந்த வீடும் பட்டணக் கரையோரத்தில் இருக்கும்போது நான் எதற்குப் படிக்கவேண்டும்? சம்பாதிப்பதற்குத்தானே படிப்பது; எனக்கு எல்லாம் இருக்கிறதே! படிப்பதில் நேரத்தைக் கழிப்பதைவிட குறிப்பிட்ட தொழிலில் ஒருவன் நாட்டம் செலுத்தினால், படித்தவன் பட்டம் பெற்றுவிடுவதற்குள் படிக்காதவன் தொழில் மேதையாகிவிடுவான். நாகுக் கொத்தனருக்கு இரண்டு பிள்ளைகள். மூத்தவன் படிக்காமல் தகப்பனைப்போல கொத்து வேலைக்குப் போனான். இளையவன் எஞ்சினியர் வேலைக்குப் படித்தான். இப்போது மூத்தவன்தானே அதிகம் சம்பாதிககிறான்! இளையவனுக்கு வெறும் சம்பளத்தோடு சரி!"

திண்ணையிரம் பேச்சை இன்னும் கொஞ்சம் கேட்டால் தங்கள் மனமும் எங்கே மாறிவிடுகிறதோ என்று எண்ணி நண்பர்களும உறவினர்களும் எழுந்து போய்விடுவார்கள்.

செண்பகஞ்சேர்வைக்கு, மனைவியின் விருப்பத்தைத் தட்ட விருப்பமில்லை. 'நமக்கு இருப்பது ஒரே பொண்ணு! அந்தப் பொண்ணையும் கொண்டுபோய் அந்நியத்தில் கொடுக்க எனக்கு விருப்பமில்லே; அப்புறம் உங்க நோக்கம்!" என்றாள் செண்பத்தின் மனைவி சக்கு.

"உன் விருப்பம் சரி, குருவம்மாவைக் கேட்டுப் பார்த்தியா?" என்றான் செண்பகம்.

"நல்லா இருக்குது! இதென்ன தெருக்கூத்தா? அதுலேதான் மகாராஜாவும், மகாராணியும் மகனைக் கூப்பிட்டுக் கேப்பாங்க......நாம பாத்துச் செய்யறதை குருவம்மா மீறிடுவாளா? அவளக்கு மருமகப் புள்ளேமேலே கொள்ள ஆசை!" சக்கு அடித்துப்பேசினாள்.

குருவம்மாவுக்கும், திண்ணையிரத்துக்கும் அடுதத மாதத்திலேயே சிலைமானில் திரும்மணம் நடந்தது. நலங்கு, நீராடல், பன்னுங்குழியாட்டம், பட்டணப்பிரவேசம்—எதுவும் குறையில்லாமல்தான் திருமணம் நடந்தது. மறுநாள் திண்ணையிரத்துக்கு மதுரையில் பெண்வீட்டில் ஆடம்பரமாக விருந்து நடந்தது. சின்ன வயது முதற்கொண்டே கண்டுவந்த கனவுகளும, கட்டிவந்த மனக்கோட்டைகளும கண்ணெதிரே கோலாகலமாக நிறைவேறிவிட்டதை நினைத்து அந்த வாலிப நெஞ்சங்கள் சில்லிட்டுக் கிடந்தன.

"நிலவை இடித்துத்தள்ளிக்கொணடு அந்த மேகக் கூட்டங்கள் எங்கே போகின்றன?"

"எல்லாம் நமது கல்யாணத்தைப் பார்த்துவிட்டு திரும்பிக்கொண்டிருக்கின்றன குருவமமா!"

அன்று இரவு மகளும், மருமகனும் வீட்டின் மொட்டைத் தளத்திலிருந்து இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருப்பதைக் காற்று வாக்கில் கேட்ட செண்பகமும், சக்குவும் ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தரார்கள்.

○

ஆசை அறுபதுநாட்கள்; மோகம் முப்பது நாட்கள் என்று எதற்காகப் பழைய காலத்தில் சொல்லி வைத்தார்கள? அறுபது நாட்கள் ஆசையையும், முப்பதுநாட்கள் மோகத்தையும் சிக்கனமாக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வாழ்க்கை முழுவதும் ஈவிதது அனுபவிக்கவேணடுமென்பதற்காகத்தானே?

பாவம்; குருவம்மாவை நினைத்தால் இனிக்கும் திருவுருவம் என்று வர்ணித்து அவளதுகாலடியிலேயே கிடந்த திண்ணையிரம் இப்போது அவளைக் கண்டால் எரிந்துவிழுகிறான். இரண்டு இலையுதிர்காலஙகள், இரண்டு வசந்தகாலஙகள், சகிக்கமுடியாத வெய்யில் காய்ந்த ஒரு கோடைகாலம், வசந்த்த்தைப் போல் புழுக்கமாக இருந்த இரண்டு மாரிக்காலங்கள்—இப்படியாக இரண்டு ஆண்டு காலம்தான் குருவம்மா இன்பலோகம் நோக்கில் சஞ்சரித்திருக்கிறாள். அதற்குள்ளாக அவள் அவனுக்கு கசந்த பாலாகிவிட்டாளே!

செண்பகஞ்சேர்வைக்கு புதிது புதிதாக தகவல்கள் வந்துகொண்டிருந்தன. திணணையிரம வீட்டுக்குப் போவதில்லை; எப்போதாவது போனாலும் குரும்மாவை அடித்து மிதித்துத் துவைப்பதற்காகத்தான் போகினான், என்று செண்பகம் கேள்விப்பட்டா;ன் இவைகளையெல்லாம் பார்க்காமலே சக்கு கண்ணை மூடிவிட்டாள். தானும் தன் மனைவியைப் போல் செத்துப்போயிருக்கக் கூடாதா என்று செண்பகஞ்சேர்வையும் அடிக்கடி நினைப்பது உண்டு, ஆனால் அடுத்த நிமிடமே அவன் அந்தப் பொறுப்பற்ற ஆசையை மாற்றிக்கொண்டுவிடுவான. நானும் இறந்துவிட்டால் என் மகளுக்கு யார் இருக்கிறார்கள்? வீட்டுக்குள் உதைக்கும் மருமகன் அப்புறம் தெருவில்போட்டு ;மிதிப்பானே!" என்று செண்பகத்தின் மனம் நிமிர்ந்துவிடும்.

ஒரு நாள் குலை நடுங்கும் சேதி ஒன்றைக கேள்விப்பட்டான் செண்பகம். திண்ணையிரம் வயிறுமுட்டச் சாராயம் குடிதது விட்டுவந்து குருவம்மாவை புரட்டிப் புரட்டி அடித்து முதுகிலும் தீக்கரண்டியால் சுட்டுவிட்டான் என்று சொந்தக்காரர் ஒருவர் பரக்கப்பரக்க ஓடிவந்து சொன்னார்.

திண்ணையிரத்தைக் கடப்பாறையால் ஒரே அடியில் தீர்த்துவிடவேணடும் என்றுதான் செண்பகம் நினைத்தான். எடுத்த எடுப்பில் தோன்றும் எண்ணஙகள் அனைத்தும சரியாக இருப்பதில்லை. கோபமடைந்துள்ள மனம் அடுப்பில் இருககும் இருப்புச் சட்டியைப் போன்றது. அதில் போடும் முதல் பலகாரம கருகிப்போய்விடும்; அல்லது அரைவேக்காடாகப் போய்விடும. திண்ணையிரத்தைக்கொன்றுவிடலாம், ஆனால் அவனது உயிரோடு இன்னொரு ஜீவனுடைய வாழ்க்கையும் பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கிறதே, அதற்கு என்ன செய்வது! பெண்பிறவி புதிர் நிறைந்தது. ஒரு மனிதனைக கோபக்காரனுக்குவதும் பெண்தான்; குணசீலனுக்குவதும் பெண்தான். செண்பகம் சிலைமானுக்குப்போய் குருவம்மாவை அழைத்துவந்துவிட்டான். அவளது முதுகில் தீப்புண் ரத்தினக்கோடு போல் விழுந்திருந்தது. அதைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் செண்பகம் தனககுள்ளேயே சீறிக்கொள்வான். ஆனால் குருவம்மா? அவள் மனம் புதையலைப்போல் நிறைந்து இறுகிப்போயிருந்தது. அவளிடமிருந்து யாரும் எதையும கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள முடியாதுபோல் தோன்றியது. அடக்கமாக இருப்பவர்களையும எதையும் பெருந்தன்மையுடன் தாங்கிக்கொள்பவர்களையும் கோழைகள் என்று சொல்லிவிடுவதா? குருவம்மா என்ன நினைக்கிறாள்? என்னை அடிக்க அவருக்கு

உரிமையிருக்கிறது என்று உள்ளூர நினைத்து நிம்மதி பெற்றுவிட்டாளா? அல்லது வாழ்க்கை கெட்டுவிட்டது; இனி எனது எதிர்காலம் உடைந்த மண்குடம் மாதிரிதான் என்று எண்ணி அணு அணுவாகப் பொருமிக்கொண்டிருக்கிருளா?

“குருவம்மா!”

“என்னப்பா!”

“நா ஏ தா வ து செய்யவேண்டியிருக்கா? சொல்லம்மா! பித்துப் பிடிச்சமாதிரி இருக்கியே!” செண்பகத்தின் குரல் அழுகிப் போன வாழைப்பழத்தைப்போல் குழகுழத்திருந்தது.

“எல்லாம் போகப் போகச் சரியாப் போயிடும்!” — குருவம்மாவின் பதில் செண்பகஞ் சேர்வையை திகிலடைய வைத்தது. கணவன்மீது இன்னும் எவ்வளவு நம்பிக்கை அவளுக்கு!

‘குருவம்மா, இன்னமும் நம்புருயா உம் புருஷனை?”

“ஏம்ப்பா! அவர் மனம் மாருதுன்னு நீங்க எப்புடி நம்புறீங்க?” பதில் கேள்வி போட்டாள் குருவம்மா.

“சொன்னுத்தான் நம்புவியாக்கும்! மாப்பிள்ளை திண்ணுயிரம் நாடகக்காரி மரகதவல்லியோட சுத்திக்கிட்டுத் திரிகிருராம்! கொத்தனுருங்கெல்லாம் வாயாலே அழுகிருங்க!

“அப்பா!”

“ஆமம்மா! பொய்யா சொல்றேன்!”

“அவருக்கே நல்லா இருந்தாச்சரி, அவர் திரும்பும்போது திரும்பட்டும்; நாமஏன் வெளிக்கிக் காட்டிக்கணும்.”

இந்தநேரத்தில் யாரோ சிலர் உள்ளே வரும் அரவம் கேட்டது.

“வாங்க, வாங்க! குருவம்மா! சீமானிலே இருந்து சொந்தக்காரங்கெல்லாம் வாராங்கம்மா! வெத்திலைப் பொட்டியை எடுத்துவையி; பாயை எடுத்துப் போடு!”

“அதெல்லாம் ஒன்னும் வேண்டாம் சேர்வை! ஒரு முக்கியமான விஷயமாக வந்திருக்கோம். பேத்தி சௌக்கியமா?” குருவம்மாவை எப்

போதும் அவர்கள் அப்படித்தான் அழைப்பது வழக்கம் போலும்.

"ஏங்க சேர்வை, குருவம்மாவைத் தீத்துக்கணும்னு சொன்னீங்களாமே! அதான்........."

"நிறுத்துங்கய்யா! இதெல்லாம் என்ன சம்பிராயமான பேச்சா? குதுரை குப்புறக் கவுத்துப்புட்டு குழியையும் பறிச்சுச்சாம்! அது மாதிரியில்ல இருக்குது!" செண்பகஞ் சேர்வை சொல்லி முடித்து விட்டு ஆந்தை அலறுவதுபோல் சிரித்தான். அவனைப்போல் பட்டு நொந்து - போனவர்களுக்குத்தான் தெரியும், அது சிரிப்பல்ல, தீயின் ஜுவாலை என்று!

குருவம்மா குறுக்கிட்டாள். "இதெல்லாம் எங்கிட்டேயில்ல கேட்கணும். அப்பாவுச்கும் இதுக்கும் என்ன இருக்கு? எங்க வூட்டுக்காரரு என்னவேணுளும் பேசட்டும், இருக்கட்டும்!! தாத்தா, பெண்தெய்வம் ஊமையாத்தான் இருக்கும்; அது தாண்டவமாடத் தொடங்கிச்சுனு யாராலேயும் தடுக்க முடியாது;"— குருவம்மா குமுறினாள்.

வந்தவர்கள் எழுந்து போனார்கள். குருவம்மா தேம்பித் தேம்பி அழுதாள். செண்பகம் அவளைத் தேற்றினான்.

"இப்படி யெல்லாம் வரும்னு தெரிஞ்சிருந்தா இங்கே வந்திருக்கவே மாட்டேன். சிலைமானிலேயே உசிரைவிட்டிருப்பேன்." குருவம்மா புலம்பினாள்.

"அங்கயர்க்கண்ணீ! அகிலாண்டஈஸ்வரீ! இந்தஅக்ரமத்தைக் கண்டிக்க ஆளில்லையா?" செண்பகஞ் சேர்வை ஒரு பக்கம் வரம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

திண்ணாயிரம் ஏன் குருவம்மாவை வெறுக்க வேண்டும்? அவள் அழகில்லாதவளா? அழகு என்பது எது? அதற்கு இலக்கணம் உண்டா? மனதுக்குப் பிடித்தமானதெல்லாம் அழகாய்த் தோன்றுவதுதானே அழகின்மர்மம்! குருவம்மாவை கிளியோபேட்ரா என்றோ, மும்தாஜ் என்றோ; நூர்ஜகான் என்றோ கூறமுடியா விட்டாலும் அவள் பார்ப்பவர்களுக்கெல்லாம் அழகியாகத்தான் இருந்தாள். அவள்நடையில் பெண்யானையின் ஒய்யாரமில்லா விட்டாலும் சீமைப் பசுவின் மதமதப்பு இருந்தது. அவளது குரலில் சங்கீதம் இல்லாவிட்டாலும் முகத்தில்காந்தம் இருந்தது. அவளது கவர்ச்சியின் ரகசியம் எல்லாம் பரந்த நெற்றியிலும் பரபரப்பான கண்களிலும் சிவந்த உதடுகளிலுமே மண்டிக் கிடந்தன. இருந்தாலும் திண்ணாயிரத்துக்கு அவளைப் பிடிக்கவில்லையே ஏன்? எல்லோருக்கும் இதுஒரு புதிர்தான். பெண் ஒரு வீணை; இன்ப வீணை. அதன் தந்தங்களைத் தட்டி எழுப்பத் தெரிந்தவர்களுக்குத்தான் வீணையின் ரகசியமும் மகிமையும் தெரியும். காண்டா மிருகத்தைப் போல் வீணையில் மோதினாலும் சரி, விபரம் தெரியாத குழந்தையைப் போல் அதன் தந்திகளை முறுக்கி விட்டாலும் சரி, வீணையின் சக்தியை அறிந்துகொள்ள முடியாது.

திண்ணாயிரம் அவனது குடும்பத் தகராறை வழக்கு மன்றத்திற்குக் கொண்டுவந்து விட்டான்.

"எனக்கும்இரண்டாண்டுகளுக்கு முன் எனக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட குருவம்மாவுக்கும் குடும்பத்தில் அடிக்கடி சச்சரவு ஏற்படுவதால் அவளை என்னிடமிருந்து பிரித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்" என்று திண்ணாயிரம் தன் கருத்தை வழக்கறிஞர் மூலம் எடுத்துச் சொன்னான்.

ஆனால் குருவம்மாவோ, 'நான் விவாகரத்தை விரும்பவில்லை. சாகும் வரை அவர்தான் எனக்குக் கணவர்.' என்று தெரிவித்தாள். பழைய காதல் கடிதங்கள், புகைப்படங்கள் எல்லாவற்றையும் நீதிபதி முன் விரித்துவைத்தாள் குருவம்மா.

"எப்போ பாலிலே உப்பு விழுந்தாச்சோ, அப்புறம் அந்தப் பால் எதுக்கு உபயோகம்? கிறுக்கு பொண்ணு, நா இருக்கிற வரை இருப்லே, சாப்பிடுவே; அதுக்குப் பொறகு உன்னே யாரு கவனிக்கப் போறுங்க? பேசாமெ ஜீவனும்சம் கேக்கிறதை!" செண்பகம் குறுக்கே பாய்ந்து இப்படி ஒரு வெடியைப் போட்டான். குருவம்மாவின் வழக்கறிஞருக்கும் அதுதான் நியாயமாகத் தெரிந்தது. இருவரும் குருவம்மாவைக் கட்டாயப் படுத்தி திண்ணாயிரத்திடமிருந்து மாதம் ஐம்பது ரூபாய் வாழ்க்கைப் பணம் கேட்க வைத்து அதையே தீர்ப்பாகவும் ஆக வைத்துவிட்டார்கள். இனிமேல் திண்ணாயிரத்திற்கும் குருவம்மாவுக்கும் மானசீகமான உறவுதான்! ஒருதலைக் காதல், நிறைவேறாத காதல், இழந்தகாதல் என்று அதற்கு எந்தப் பெயரைச் சூட்டிக்கொண்டாலும் பொருள் ஒன்றுதான்—சட்டப்படி இருவருக்குமிடையில் உறவுஇல்லை!

வளரும்

அண்ணாவின் கருத்தோவியங்கள்

பாவையின் பயணம் விலை 1.50
அரசாண்ட ஆண்டி 1.50
மதுரைக்கு டிக்கெட் இல்லை 2.00

கிடைக்குமிடம் :

பரிமளம் பதிப்பகம் சின்னகாஞ்சீபுரம்.

JAYA

கேள்வி ? பதில்

(1) பிரச்சு நாட்டு டிகாலுக்கு பிரான்சிலே எதிர்ப்பே கிடையாதா?

ஏன் இல்லை? சோஷியலிஸ்டுத் தலைவர் ஒருவர், டிகாலை அடுத்த முறை தோற்கடித்தே தீருவேன் என்று சூள் உரைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். டிகாலுடன் முன்பு இணைந்திருந்த ராணுவத் தலைவர்கள் சிலருடைய எதிர்ப்பு கூட இருக்கிறது. சில சதிகாரர்கள் டிகாலேயே கொன்றுவிடக் கூட முயன்றார்கள். ஆனால் எவ்வளவு எதிர்ப்பு இருந்தாலும், பிரான்சு நாட்டை ஒரு வல்லரசு ஆக்கத்தக்க திறமை டிகாலுக்குத்தான் உண்டு என்ற நம்பிக்கை பெருவாரியான பிரன்ச்சு மக்களுக்கு இருக்கிறது.

(2) காங்கிரசை எதிர்ப்பதாகவும் சொல்லிக்கொண்டு, காங்கிரசை எதிர்க்கும் தி.மு. கழகத்தைத் தூற்றித்திரியும் சில கட்சிகளைப் பற்றி என்ன சொல்லுகிறீர்?

பாலுக்கும் காவல் பூனைக்கும் தோழன்! கோழி திருடிவிட்டுக் கூடக் குலாவுபவன்! என்று பல பழமொழிகள் உண்டு! பொருத்தமானதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

(3) டைப்ரைடர் (தட்டெழுத்துக் கருவி) எப்போது கண்டுபிடிக்கப் பட்டது?

ரெமிங்டன் என்பவர் 1873-ல் டைப்ரைடர் இயந்திரத்தைச் செய்து காட்டினார்.

(4) அல்ஜீரியாநாடுபற்றிய விவரம் கூறமுடியுமா?

அங்கே கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் அரசியல் நிலைமை பற்றிய ஆரூடம் கூற எனக்குத் தெரியாது; ஆனால் நாட்டு அமைப்பு பற்றிய தகவல் தர முடியும். அல்ஜீரியா நாடு ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தின் வடபகுதியில் இருக்கிறது. 860,937 சதுர மைல் கொண்ட நிலப் பரப்பு. 9,530,000 மக்கள் தொகை. பெருவாரியானவர்கள் முஸ்லீம்கள். பிரன்ச்சுப் பிடியில் இருந்துவந்தது. கடுமையான கிளர்ச்சி, போராட்டத்துக்குப் பிறகு விடுதலை பெற்றது. தலைநகரம் அல்ஜியர்ஸ்.

(5) அணுகுண்டு வெறும் காகிதப் புலி, அதற்குப் பயப்படத் தேவையில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த மாசே-துங் அணுகுண்டு வெடித்துக் காட்டுவதன் மர்மம் என்ன?

அணுகுண்டு வெறும் காகிதப் புலி என்று கேலி பேசிக்கொண்டிருந்ததே, மற்ற நாட்டுத் தலைவர்களின் கண்களில் மண்ணைத் தூவத்தான். சீனா அணுகுண்டு தயாரிக்கப் போவதில்லை என்று எண்ணிக் கொள்ளட்டும் என்பதற்காகவே மாசேதுங் அணுகுண்டு பற்றிக் கேலி பேசிக் கொண்டிருந்தார். அந்தப் பேச்சு பேசிக்கொண்டே சீனா அணுகுண்டு தயாரித்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறது.

(6) அரிசி விலை குறையவேண்டும், ஏழைக்கு இலவசமாக வீட்டு மனை தரவேணடும் என்று காமராஜர் பேசுகிறாரே, என்ன சொல்லுகிறீர்?

அரிசி விலையைக் குறைக்கச் சொல்லியும் ஏழைகளுக்கு இலவச வீட்டு மனை தரச் சொல்லியும் யாருக்கு இவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்! செய்யவேண்டியவர் இவர்தானே! செய்வது தானே! யார்தடுத்தார்கள்? இவர் எட்டு வருடம் மந்திரி வேலை பார்த்தபோது ஏன்செய்ய வில்லை? துவாதசியில் சோறு போடாதவர் ஏகாதசியிலா விருந்து நடத்தப்போகிறார்? அமாவாசையன்று நிலாச் சோறு சாப்பிடச் சென்றவன் கதைபோலிருக்கிறது அவர் பேச்சு.

(7) ஆல்ஜியர்ஸ் மாநாட்டில் சீனப் பிரதிநிதிகளின் உபயோகத்திற்காகப் பாரிசிலிருந்து 200 புதிய மோட்டார்கள் தருவிக்கப்பட்டனவாமே? ஏன?

அற்பனுக்கு வாழ்வு வந்தால் அர்த்த ராத்திரியில் குடை பிடிப்பான்; தெரியுமல்லவா!

(8) சோஷியலிசம் பேசுகிறதே தவிர காங்கிரஸ் அரசு முதலாளிகளுக்குத்தான் சாதகமாக இருக்கிறது என்று குறை கூறுகிறீரே ஆதாரம் காட்ட முடியுமா?

எத்தனையோ காட்டலாம். இப்போதைக்கு ஒன்று கூறுகிறேன். சோஷியலிசம் வளர தொழில்களை சர்க்கார் நடத்த வேண்டும், தனிப்பட்ட முதலாளிகளின் அமைப்புகளிடம் விட்டுவைக்கக் கூடாது. சென்னை காங்கிரஸ் சர்க்கார் மட்டும், தொழில் வளத்துக்கான நிதியிலிருந்து 326-இலட்ச ரூபாய்களை முதலாளிகளின் தொழில்அமைப்புகளுக்கு பங்குத் தொகையாகக் கொடுத்திருக்கிறது. சர்க்கார் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு தமது சொந்த இலாபத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளும் முதலாளிகளின் அமைப்புகளில் சில, கோத்தாரி சர்க்கரை ஆலை, சேஷசாயி காகித ஆலை, அருணா சர்க்கரைஆலை, தாரங்கதரா ரசாயனத் தொழிற்சாலை. சோஷியலிசம் வளர வேண்டுமானால் இந்த 326 இலட்ச ரூபாயை முதலாகப் போட்டு சர்க்காரே பொதுத் துறையிலே தொழிலை நடத்தி இருக்கலாமல்லவா? ஏன் அதுபோலச் செய்ய வில்லை? உதட்டளவு சோஷியலிசம் என்பதால்தான். ✽

விற்பனையாளர்களுக்கு

'காஞ்சி' ஆண்டு மலர் விலை ரூ 1—00. தேவையான பிரதிகட்கு 25% கழிவு நீக்கி முன்பணம் 15-7-65க்குள் அனுப்ப வேண்டும். தவிர ஜூன் மாத பட்டியல் தொகை பூராவும் உடன் அனுப்பி வைக்கவும்.

உரிமையாளர்,
'காஞ்சி'

சின்ன காஞ்சிபுரம் 86, திருக்கச்சிநம்பி தெரு, அல்லி அச்சகத்தில், உரிமையாளர் சி. என். ஏ. இளங்கோவனுல் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்படுகிறது. ஆசிரியர் சி. என். அண்ணதுரை.